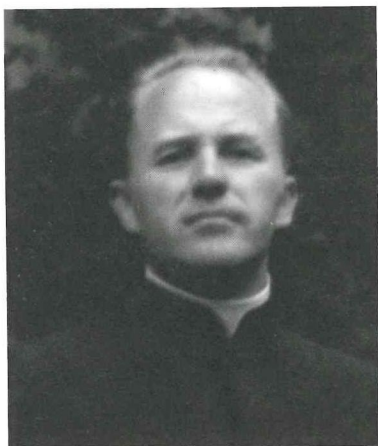

JĀZEPS PUJATS

(1928–2004)

Dzimis Nautrānu draudzē, Lielo Pujatu sādžā 1928. gada 17. februārī Tadeuša un Elizabetes Pujatu astoņu bērnu ģimenē. Jāzeps bija vecākais dēls. Pie Lielā Pujatu ezera atradās divas sādžas – Lielie un Mazie Pujati. Visi bērni pabeidza tuvumā esošo Sološnieku sākumskolu.

Izglītības ceļi Jāzepu un 1930. gada 14. novembrī dzimušo Jāni (tagad kardinālu Jāni Pujatu) aizveda uz Rēzekni, bet Onufrijs un Dominiks pabeidza skolu Nautrānos. Visi četri Pujatu dēli izvēlējās priesterības ceļu. Trīs no viņiem pabeidza Garīgo semināru, tikai Dominikam nebija lemts kļūt par garīdznieku.

Pirmais Garīgā semināra durvis vēra Jānis, pēc tam Jāzeps. Tai laikā daudzi semināra audzēkņi tika iesaukti armijā. Jāzeps trīs gadus dienēja Ukrainā. Pēc armijas viņš atgriezās seminārā un 1956. gada 30. septembrī Rīgas svētā Jēkaba katedrālē tika ordinēts par priesteri.

Pirmā kalpošanas vieta bija Rīgas Sāpju Dievmātes baznīcā par vikāru. No 1962. gada 7. marta – prāvests Rīgas svētā Antona baznīcā. 1964. gada 7. aprīlī viņu nosūta uz Zemgali par prāvestu Brunavas un Budbergas draudzē. Bauskas pusē aizritēja sešpadsmit priesterības gadi. 1980. gada 28. aprīlī Jāzeps Pujats atgriezās Latgalē par Rudzātu un Vanagu draudzes prāvestu. (Piecdesmitajos gados Rudzātos tika kalpojis viņa brālis Jānis,

viņš tad paglāba šo dievnamu no pilnīgas bojāejas.) Pēc desmit gadiem – 1991. gada 18. septembrī – Jāzeps Pujats sāka apkalpot Vidsmuižas un Pieniņu draudzi. Vēl prāvesta aprūpē bija viņa paša izveidotā Smelteru draudze.

Priesteris Jāzeps Pujats pie Kunga altāra aizvadīja 48 gadus, veltot sevi kalpošanai dievticīgo garīgām vajadzībām. Kādā reizē, kad priesteri jau bija piemeklējusi neārstējamā slimība, viņš sacīja, ka pateicas Dievam par lielo žēlastību, ka varējis kalpot viņa godam tik daudzus pārbaudījumiem un grūtībām pilnus gadus. Pēdējo atdusas vietu viņš bija cerējis atrast Jaudzemu kapsētā pie saviem tuviniekiem. Taču Dievs lēma savādāk – prāvests par savu dusas vietu izvēlējās Vidsmuižas baznīcas dārzu.

2004. gada 16. novembrī prāvests Jāzeps Pujats aizmiga Dieva mierā. Viņa dzīve bija kā degoša svece, kas ar savas liesmas siltumu un gaismu bija izglābusi neskaitāmas dvēseles no dziļas tumsas, sasildījusi un apgaismojusi daudzas sirdis, daudziem cilvēkiem parādījusi taku uz viņu dzīves patieso aicinājumu.

Priestera izvadīšana notika 20. novembrī ļoti svinīgā gaisotnē. Sēru dievkalpojumu vadīja viņa brālis V. E. Jānis Pujats, piedaloties Rēzeknes-Aglonas diecēzes bīskapam J. Bulim un vairāk nekā 30 priesteriem, tai skaitā māsasdēliem Imantam un Viktoram Petrovskiem.